

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

COMISIA PENTRU MUNCĂ, FAMILIE
ȘI PROTECȚIE SOCIALĂ

Nr. XXVII.....*654, 13.05.2008*

RAPORT

la Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

Cu adresa nr. L210/2008, Comisia pentru muncă, familie și protecție socială a fost sesizată spre dezbatere și întocmirea raportului la **Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie**- inițiatori un grup de senatori și deputați.

Inițiativa legislativă modifică și completează Legea nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, cu modificările și completările ulterioare, în sensul stabilirii principiilor în baza cărora se realizează protecția și promovarea drepturilor victimelor violenței în familie, precum și al instituirii unor noi măsuri de protecție a acestora, respectiv a ordinului de protecție și a ordinului de restricție.

Comisia pentru drepturile omului, culte și minorități ne-a transmis **aviz favorabil**.

Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări ne-a transmis **aviz negativ**.

Consiliul Legislativ ne-a transmis **aviz favorabil**.

În ședința din data de 13 mai 2008, în prezența inițiatorilor și ai reprezentanților Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, Comisia pentru muncă, familie și protecție socială a luat în dezbatere propunerea

legislativă și a hotărât, cu majoritate de voturi, să adopte **raport de admitere cu amendamente.**

Inițiatorii, reprezentați de doamna deputat Lia Ardelean, au fost de acord cu amendamentele regăsite în anexa la raport.

De asemenea, reprezentanții Ministerului Muncii au fost de acord cu raportul de admitere în forma prezentată.

În consecință, supunem spre dezbateră și adoptare, plenului Senatului, **raportul de admitere cu amendamente.**

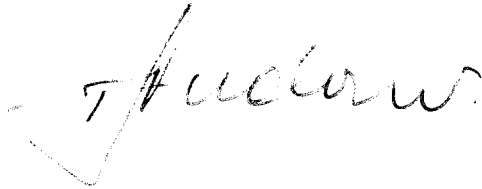
În raport cu obiectul de reglementare, propunerea legislativă face parte din categoria legilor **organice.**

Propunerea legislativă urmează a fi dezbătută de Senat în calitate de primă Cameră sesizată.

PREȘEDINTE,

Senator

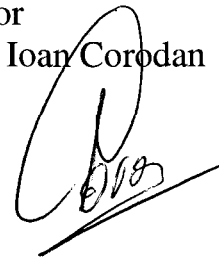
Tiberiu Aurelian Prodan

SECRETAR,

Senator

Ioan Corodan

AMENDAMENTE

- la Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie-

Nr. crt.	Forma inițială	Amendament propus	Observații
1.	2. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 4. - Prevederile prezentei legi se aplică și : a) persoanelor care au stabilit relații asemenea celor dintre soți sau dintre părinți și copii; b) rudelor până la gradul al treilea inclusiv.”	- se elimină	Referitor la modificarea art. 4: din punct de vedere juridic „familia” este o formă de relații sociale dintre oameni legați între ei prin căsătorie sau rudenie, inclusiv înfiere, din familie fac parte: soții, părinții, copiii, precum și alte persoane între care există relații de rudenie. Deci, este vorba de un grup de persoane unite prin căsătorie, filiație sau rudenie, care se caracterizează prin comunitate de viață, interese sau întrajutorare, relațiile de familie având un caracter de complexitate pe care nu-l găsim la alte categorii de relații sociale. Având în vedere dispozițiile Codului Familiei, art. 149 din Codul Penal definește noțiunea de rudă apropiată astfel: "rude apropiate" sunt ascendenții și descendenții, frații și surorile, copiii acestora, precum și persoanele devenite prin înfiere, potrivit legii, astfel de rude. A limita aplicarea dispozițiilor Legii nr. 217/2003 rudelor până la gradul al treilea inclusiv, ar însemna excluderea verilor primari, care sunt, în linie colaterală, rude în gradul al IV-lea. În acest sens considerăm oportun menținerea prevederilor art. 3 din Legea nr. 217/2003 referitoare la membru de familie în care sunt incluși soțul și ruda apropiată, astfel cum este definită în art. 149 din Codul Penal. Astfel, propunem păstrarea prevederilor art. 3 și 4 din Legea nr.217/2003.
2.	3 La articolul 7, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(3¹), cu următorul cuprins: „(3¹) Judecătorii, în cazul în care victima se adresează direct instanței pentru protecția drepturilor sale, procurorii, organele de poliție, reprezentanții Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția	Punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins : „3 La articolul 7, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(3¹), cu următorul cuprins: - nemodificat	

	Copilului, reprezentanții structurilor teritoriale din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse și Ministerului Sănătății cu atribuții în prevenirea și combaterea violenței în familie și funcționarii publici care în exercitarea activității lor profesionale sau de serviciu iau cunoștință de existența cazurilor de violență în familie au obligația să informeze victima cu privire la exercitarea drepturilor sale, în special cu privire la: a) <u>serviciile și organizațiile care asigură asistență victimei, în funcție de necesitățile acesteia;</u> b) <u>instanța sau organul de urmărire penală la care pot face plângere;</u> c) <u>condițiile și procedura privind acordarea asistenței juridice gratuite, în condițiile legii."</u>	a) <i>Instituțiile publice, private și în parteneriat public privat care oferă asistență și servicii sociale victimei violenței în familie,</i> b) <i>Organele la care poate depune plângere,</i> c) <i>Instanța căreia îi poate adresa o cerere pentru emiterea ordinului de protecție, sau a ordinului de restricție,"</i> După lit. c) se introduc două noi litere d) și e) cu următorul cuprins <i>„d) Dreptul, condițiile și procedura la asistență juridică gratuită, precum și instituția unde se poate adresa pentru exercitarea acestui drept,</i> <i>e) Modalitatea obținerii certificatului medico legal. „</i>	
3.	4. Alineatul (2) al articolului 9 se modifică și va avea următorul cuprins:	Punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins : „4. Alineatul (2) al articolului 9 se modifică și va avea următorul cuprins:	Agenția nu poate deconta cheltuieli legate de serviciile sociale destinate victimelor violenței în familie prin intermediul serviciilor descentralizate de la nivel local deoarece: Conform art. 120 din Constituția României, „administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile

<u>„(2) Agenția decontează, prin intermediul serviciilor descentralizate, cheltuielile legate de adăposturi, consiliere juridică și psihosocială, servicii medicale de urgență și de eliberare a certificatelor medico-legale pentru victimele violenței în familie.”</u>	“(2) Agenția decontează, prin intermediul <i>programelor specifice, cheltuieli legate de unitățile de prevenire și combatere a violenței în familie, consiliere juridică și psihologică, asistență socială, decontarea</i> certificatelor medico-legale pentru victimele violenței în familie”.	descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice”. Conform art. 21 lit. k) din Legea nr. 195/2006 cadru a descentralizării, autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor și orașelor exercită competențe exclusive privind serviciile de asistență socială cu caracter primar și specializate pentru victimele violenței în familie. Conform art. 22 lit. e) din legea mai sus menționată, autoritățile administrației publice locale de la nivelul județului exercită competențe exclusive privind serviciile de asistență socială cu caracter primar și specializate pentru victimele violenței în familie. În ceea ce privește finanțarea autorităților administrației publice locale, Legea nr. 195/2006 prevede faptul că „cuantumul sumelor defalcate pentru echilibrarea bugetelor locale este stabilit prin legea bugetului de stat” și definește „echilibrare verticală a bugetelor locale - transferul de resurse financiare din unele venituri ale bugetului de stat către bugetele locale pentru completarea sau asigurarea în totalitate, după caz, a necesarului de finanțare pentru furnizarea serviciilor publice și de utilitate publică descentralizate”. Conform art. 5 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1624/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Familiei, președintele Agenției este ordonator secundar de credite. Conform art. 21 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, „ordonatorii secundari de credite repartizează creditele bugetare aprobate, potrivit alin. (1), pentru bugetul propriu și pentru bugetele instituțiilor publice subordonate, ai căror conducători sunt ordonatori terțiari de credite, în raport cu sarcinile acestora, potrivit legii”. În concluzie, serviciile descentralizate sunt autonome, nu se află în relație de subordonare cu o instituție a administrației publice centrale. Agenția Națională pentru Protecția Familiei, ca ordonator secundar de credite, nu poate folosi creditele bugetare aprobate decât pentru bugetul propriu și al instituțiilor publice subordonate. În ceea ce privește finanțarea serviciilor sociale, conform art. 39 din Legea nr. 47/2006 privind sistemul național de asistență socială, „de la bugetul de stat se asigură: a) finanțarea prestațiilor sociale reglementate prin legi speciale;

			b) finanțarea programelor de interes național, elaborate pe baza programelor județene și ale Consiliului General al Municipiului București, în scopul înființării, dezvoltării și susținerii serviciilor sociale; c) funcționarea și administrarea instituțiilor publice cu atribuții în domeniul asistenței sociale, aflate în subordinea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei; d) acordarea de subvenții în vederea dezvoltării serviciilor sociale și a asigurării funcționării acestora; e) finanțarea în parteneriat a serviciilor sociale pentru asigurarea continuității serviciului, în conformitate cu nevoia socială și cu principiul subsidiarității; f) finanțarea proiectelor-pilot pentru implementarea programelor din domeniul asistenței sociale”. Conform art. 38 alin. (1) din Legea nr. 47/2006, “finanțarea serviciilor sociale din sursele publice se face pe principiile concurenței și al eficienței”. Ținând cont de cele menționate mai sus, propunem reformularea articolului 9.
4.	„7. Capitolul VII se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 25⁶. - (1) Cererea poate fi introdusă personal de victimă sau prin reprezentantul legal. (2) Cererea poate fi introdusă în numele victimei și de: a) procuror; b) reprezentantul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului; c) reprezentantul organizațiilor neguvernamentale cu activitate în domeniu, cu acordul victimei. “ Art 25¹³. - Cererile prevăzute la art.	Punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins : - nemodificat - nemodificat - nemodificat - nemodificat “c) reprezentantul <i>instituțiilor</i> și organizațiilor neguvernamentale cu activitate în deomeniu, cu acordul victimei.” Art. 25¹³ – Soluționarea cererilor	

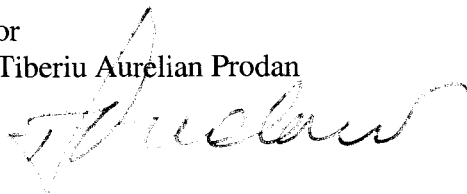
25⁵ sunt de competența judecătorilor în primă instanță de la domiciliul sau reședința victimei. Art. 25¹⁵ .- (1) Ordinul de restricție reprezintă o măsură de siguranță specială prin care instanța de judecată impune învinuitului sau inculpatului: a) păstrarea distanței minime de 200 de metri față de persoana vătămată, de domiciliul și locul de muncă al acesteia; b) interzicerea oricărui contact telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu aceasta; c) obligarea agresorului de a urma un program de consiliere psihologică; d) alte măsuri care se impun pentru înlăturarea oricărui pericol iminent. (2) Instanța poate lua una sau mai multe dintre masuri. Art 25¹⁷ . - Măsura privind ordinul de restricție poate fi luată în prezența oricăreia din următoarele condiții: a) există date sau indicii care justifică temerea că făptuitorul va	prevăzute la art. 25⁵ sunt de competența judecătorilor de pe <i>raza teritorială în care își are domiciliul sau reședința victima.</i> - nemodificat - se elimină - nemodificat c) obligarea agresorului de a urma un program de consiliere psihologică și de reintegrare socială, inclusiv prin centrele de asistență a agresorilor familiali. - nemodificat - nemodificat - nemodificat - nemodificat	Referitor la art. 25¹⁵ alin. 1) - lit. a) Care este modalitatea prin care agresorul va putea știi că se află la distanța minimă de 200 de metri față de persoana vătămată, de domiciliul și locul de muncă al acesteia, precum și ce criteriu va avea organul de poliție pentru a controla respectarea măsurii? Din legislația altor țări, reiese că pentru instituirea unei astfel de restricții este prevăzută posibilitatea controlului respectării măsurii prin mijloace electronice, precum brățara. - lit. c) Pentru obținerea unor rezultate optime în activitatea educativă și de reintegrare socială a agresorilor nu este suficient ca acesta să urmeze doar un program de consiliere psihologică. Într-adevăr, existența unor instituții specializate, de exemplu, Centrele de asistență destinate agresorilor, prevăzute în Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, asigură reinsertia socială a acestora, măsuri educative, consiliere și mediere familială și facilitează accesul la tratament psihiatric, de dezintoxicare și dezalcolizare, permit organizarea unor programe educative și de formare profesională adecvate. Pentru dezvoltarea serviciilor de recuperare și reintegrare socială destinate agresorilor familiali, Agenția Națională pentru Protecția Familiei, prin Programele de Interes Național, a înființat deja <i>primele centre de asistență a agresorilor familiali</i> din țară.

săvârși o altă infracțiune îndreptată împotriva membrilor familiei; b) rămânerea făptuitorului în proximitatea victimei prezintă pericol social. Art 25³². - Nerespectarea măsurii de siguranță a ordinului de restricție constituie infracțiunea de nerespectare a hotărârilor judecătorești și se sancționează potrivit legii. Art 26. - (1) În cursul urmăririi penale sau al judecății, instanța de judecată, la cererea victimei sau din oficiu, ori de câte ori există probe sau indicii temeinice că un membru de familie a săvârșit un act de violență <u>cauzator de suferințe psihice asupra unui alt membru, poate dispune, în mod provizoriu, una din măsurile prevăzute la art.113 și 114 din Codul penal, precum și măsura interzicerii de a reveni în locuința familiei.</u> (2) Măsurile prevăzute la alin.(1) încetează la dispariția stării de pericol care a determinat luarea acestora.	b) rămânerea făptuitorului în proximitatea victimei și a membrilor de familie prezintă pericol social. „Art 25³². Nerespectarea măsurii de siguranță a ordinului de restricție constituie infracțiunea de nerespectare a hotărârilor judecătorești și se sancționează potrivit art. 271 Cod Penal.” “Art 26. - (1) În cursul urmăririi penale sau al judecății, instanța de judecată, la cererea victimei sau din oficiu, ori de câte ori există probe sau indicii temeinice că un membru de familie a săvârșit un act de violență <i>psihică, economică, socială, fizică și sexuală asupra unui alt membru, poate dispune, în mod provizoriu, una din măsurile prevăzute la art. 113 și 114 din codul penal, precum și măsura interzicerii de a reveni în locuința familiei.</i>” - nemodificat	

PREȘEDINTE,

Senator

Tiberiu Aurelian Prodan

SECRETAR,

Senator

Ioan Corodan

